

Respekt, Seen op til de overordnede og Lydighed fra de underordnedes Side; men det kan ikke „ordnes som i et Krigsskib“. Med Hensyn til „Bestyrelsen“ af Skolen bestemmes i § 35, at den staaer under Marineministerens Overbestyrelse, men den særlige Bestyrelse er overdraget til Chefen, som er en Kommandør eller en Kaptajn af Søofficerskorpset. Jeg gaar nu ud fra, at det ikke burde være en Kaptajn, men at der til denne Stilling, som fordrer særlig Aandsmodenhed og saa mange særlige Kvalifikationer, ikke burde sættes nogen anden end en dertil egnet Kommandør; man har anvendt Kaptajner til denne væsentlige Post. Chefens tjenstlige Stilling og Myndighed over for Skolen og dennes Lærere og Elever forekomme mig nu at være ret absolutistisk; ved en Omorganisation af Skolen kunde der være god Grund til at tage dette Forhold under nærmere Overvejelse, bl. a. Chefens Straffemyndighed, bestemt ved „kongelig Anordning af 20de Juni 1881, uden Dom“; han kan saaledes diktere Kvarterarrest i en Maaned, Vagtarrest i indtil 14 Dage, ensom og mørk Arrest i 5 Dage, og „den, hvem en saadan Straf er paalagt, kan ikke ved at henskyde sig under Rettergang forhindre Straffens Fuldbgyrdelse.“ Jeg kan fuldstændig gaa ind paa, at der skal være strenge Bestemmelser for en Militærskole, hvor det er nødvendigt, at Disciplinen opretholdes, endog strengt; men jeg tror nu ikke, at Danske i det hele saa lidt som vore militære trænge til en Svøbe om Hovedet som den, man her lægger i Hænderne paa enkelt Mand uden noget Spor af Kontrol; der er mig bekendt ingen som helst Kontrol over Anvendelsen af noget af al den Myndighed, som er tillagt Chefen for Søofficersskolen; eksempelvis kan nævnes, at § 31 af den kongelige Anordning stiller som nødvendig Betingelse for, at de unge Mænd kunne opnaa Udnævnelse til Officer, at der gives dem Karakteren „skikket til Officer“; men denne gives ikke af Skolens Officerer, kun af Skolens Chef; da nu denne Karakter for at faa sin rette Værdi mellem de andre Karakterer skal multipliceres med Tallet 6, bliver denne af Chefen alene givne Karakter endvidere ret afgørende for Officerernes Nummerorden, eventuelt endog for, hvem der kan indstilles til at faa den saa meget eftertragtede „Æressabel“. Hver enkelt Elevs Skæbne er paa denne og andre Maader væsentlig lagt i enkelt Mands Haand; men derved er ogsaa givet Lejlighed og Fristelse til Vilkaarligheder og til en Behandling, som

man ikke sjælden har hørt Klager over, som der ikke er noget Middel til at trænge nærmere ind i eller til i mindste Maade at modarbejde. Saadanne Bestemmelser kunne muligvis bæres over med, naar man i Spidsen for Skolen var sikker paa at have Mænd, som vare modne dertil, som pædagogisk anlagte derfor, med de Kvalifikationer, som hertil høre, hvad enten i Retning af Psykologi, Filosofi eller deslige, men man kan ogsaa tænke sig en saadan Skole underlagt Mænd — hvad jo er set baade i Udlandet og her — som ikke have Stænk af disse Evner, og hvor en alt for stor Magt, lagt i deres Hænder, ikke undgaar at blive misbrugt til stor Skade for baade Tone og Personer og, hvad maaske er det værste, giver et Eksempel for de unge Mænd senere hen i Livet og Tjenesten. De ville mindes den Regime, de have været under, og naar deres Tid kommer, mulig søge at opretholde Traditionen, d. v. s. den Del af Begrebet „Tradition“, som ikke burde opretholdes; thi den bunder i Aanden fra før „48“. Jeg skal hertil føje den Bemærkning, at medens det tidligere har været meget søgt at komme ind paa Søofficersskolen — der har i Almindelighed været 25—30 Aspiranter for at konkurrere om 4 à 5 Pladser — saa er dette Antal netop i de seneste Aar taget saaledes af, at der forrige Aar faktisk ikke var mere end 4, der bestode Adgangsprøven, hvilket vil sige akkurat det Antal, der skulde optages, og Halvdelen af dem, der skulde deltage i det paafølgende Søtogt, og det hed sig, at Nr. 4 knap nok bestod Eksamen. Dette vidner om en særlig sløj Interesse for at komme ind paa denne Uddannelsesskole og i Marinens Tjeneste, og det trods den sjældne Omstændighed, at Søofficersskolen er den eneste Skole her i Landet, hvor Undervisning, Ophold m. m. er fuldstændig gratis; det er ganske vist et meget demokratisk System, men jeg mener erfaringsmæssig, det maatte nok kunne forandres derhen, at Eleverne i denne Skole, ligesom i alle andre Skoler, yde et Tilskud, hvorved en Økonomi kunde bringes til Veje ved den fremtidige Drift. Men skulde denne Skole undergaa en Omordning som tilsagt af den højtærede Minister, er der endnu nogle Bemærkninger, som jeg vil henstille til den højtærede Ministers Overvejelse. Jeg betragter det nemlig som givet, at ved en Fagskole som Søofficersskolen bør der som Regel ikke gives fortsat Uddannelse i de ganske elementære Skolefag; men det gør man her. De unge Mennesker, som skulle uddannes til Søof-